

Terra de fang

ABRIL 71

REVISTA DE MARRATXÍ

**MARRATXÍ AMB
LA DIVERSITAT:
MÉS ENLLÀ DELS LÍMITS**

MARIA ÚBEDA
MILLOR NOTA DEL
MIR 2025 DE LA UIB

GEN J
ÉS TEMPS DE CREPELLS,
PANADES I ROBIOLS

**CONEIX LES
ASSOCIACIONS**
RESSÒ SA CABANETA

Marratxí con
la diversidad:
Más allá de los límites

Maria Úbeda
Mejor nota del MIR
2025 de la UIB

GEN J
Es época de *panades*,
crespells y *robiols*

Conoce las
asociaciones
Ressò Sa Cabaneta

Dimarts i divendres
de 8 a 9h

A la fresca

Magazine d'actualitat,
cultura i esports

92.9 FM | Ràdio Marratxí

Ajuntament
de Marratxí

Redacció

Redacción

Alberto Fraile
Ana Serra
Maria Antònia Pol

Maquetació i disseny gràfic

Maquetación y diseño gráfico

Paula Tomàs

Fotografia

Fotografía

Joan Arbós
Paula Tomàs

Edició i producció

Edición y producción

Deacorde
C/ Gran Via Asima, 2, 10
07009 Palma, Illes Balears
Spain
T +34 971781042
T +34 668861972
info@deacorde.com

Impressió

Impresión

GraficArt Imprinta

Coordinació

Coordinación

Ajuntament de Marratxí
C/ Olesa 66, Sa Cabaneta

4

Ressò/Eco

Medi Ambient / Esport / Cultura
/ Igualtat / Policia / Educació
Medio Ambiente / Deportes / Cultura
/ Igualdad / Policía / Educación

8

Reportatge/Reportaje

» Marratxí amb la diversitat:
més enllà dels límits
» Marratxí con la diversidad:
más allá de los límites

14

Mirades/Miradas

» Maria Úbeda, millor nota
del MIR 2025 de la UIB
» Maria Úbeda, mejor nota
del MIR 2025 de la UIB

22

Associacions/Asociaciones

» Ressò Sa Cabaneta

MOBILITAT

Nova directora de Son Bonet

El batle Jaume Llompart i el regidor Juan Pizarro varen rebre Isabel Mendiguchía, nova directora de Son Bonet. També hi assistiren Manuel Martínez i Amado Cea. L'Ajuntament va reafirmar el seu compromís amb la cooperació institucional per impulsar el desenvolupament del municipi.

MOBILITAT

Nueva directora de Son Bonet

El alcalde Jaume Llompart y el regidor Juan Pizarro recibieron a Isabel Mendiguchía, nueva directora de Son Bonet. También asistieron Manuel Martínez y Amado Cea. El Ayuntamiento reafirmó su compromiso con la cooperación institucional para impulsar el desarrollo del municipio.

ESPORT

Visita institucional a la Fundació ASPACE

El president Llorenç Galmés i el conseller Guillermo Sánchez visitaren ASPACE Marratxí, entitat que atén persones amb paràlisi cerebral. Amb 129 places concertades per l'IMAS, la jornada destacà el compromís institucional amb la inclusió i l'atenció especialitzada.

DEPORTE

Visita institucional a la Fundación ASPACE

El presidente Llorenç Galmés y el conseller Guillermo Sánchez visitaron ASPACE Marratxí, entidad que atiende a personas con parálisis cerebral. Con 129 plazas concertadas por el IMAS, la jornada destacó el compromiso institucional con la inclusión y la atención especializada.

CULTURA

Dies Europeus de l'Artesania

El Museu del Fang acollí del 31 de març al 5 d'abril la segona edició dels Dies Europeus de l'Artesania, amb 132 places gratuïtes. Tallers de raku, ceràmica, llata i joieria reforçaren el valor cultural i artesanal de Marratxí.

CULTURA

Días Europeos de la Artesanía

El Museu del Fang acogió del 31 de marzo al 5 de abril la segunda edición de los Días Europeos de la Artesanía, con 132 plazas gratuitas. Talleres de raku, cerámica, llata y joyería reforzaron el valor cultural y artesanal de Marratxí.

PARCS I JARDINS

Inaugurada l'àrea recreativa de Can Canut

Marratxí i el Consell de Mallorca inauguraren l'àrea recreativa de Can Canut a Can Garriga. El nou espai, de 14.176 m², inclou zones esportives, infantils i per a cans. Després de resoldre deficiències tècniques, es va acordar amb TIRME compartir-ne els costos de manteniment.

PARQUES Y JARDINES

Inaugurada el área recreativa de Can Canut

Marratxí y el Consell de Mallorca inauguraron el área recreativa de Can Canut en Can Garriga. El nuevo espacio, de 14.176 m², incluye zonas deportivas, infantiles y para perros. Tras resolver deficiencias técnicas, se acordó con TIRME compartir los costes de mantenimiento.

GENT GRAN

Nou local per a la Gent Gran d'Es Pont d'Inca

L'Ajuntament de Marratxí ha habilitat un nou local per a l'Associació de Gent Gran des Pont d'Inca. Situat al carrer de l'Apotecari Miquel Morey, respon a una demanda històrica i garanteix accessibilitat, seguretat i millors condicions per als gairebé 300 socis.

GENT GRAN

Nuevo local para la Gent Gran de Es Pont d'Inca

El Ajuntament de Marratxí habilitó un nuevo local para la Asociación de Gent Gran de Es Pont d'Inca. Situado en la calle Apotecari Miquel Morey, responde a una demanda histórica y garantiza accesibilidad, seguridad y mejores condiciones para los casi 300 socios.

SALUT

"Mallorca en Marcha" contra el càncer

El Parc del Mediterrani acollí la segona edició de Mallorca en Marcha contra el Càncer. La jornada, amb caminada, zumba i tallers, reuní veïnats i autoritats per promoure hàbits saludables i conscienciar sobre la prevenció i el bon tracte als pacients oncològics.

SALUT

"Mallorca en Marcha" contra el cáncer

El Parc del Mediterrani acogió la segunda edición de "Mallorca en Marcha contra el Cáncer". La jornada, con caminata, Zumba y talleres, reunió a vecinos y autoridades para promover hábitos saludables y concienciar sobre prevención y buen trato a pacientes oncológicos.

CULTURA

"Art amb Gust" a Sa Refinadora

Sa Refinadora exposà escultures de xocolata de Maties Miralles, inspirades en la fauna balear. La mostra uní art, natura i tradició, emocionà el públic durant Setmana Santa i reforçà el vincle cultural de Marratxí amb la seva identitat i el seu entorn.

CULTURA

"Art amb Gust" en Sa Refinadora

Sa Refinadora expuso esculturas de chocolate de Maties Miralles, inspiradas en la fauna balear. La muestra unió arte, naturaleza y tradición, emocionando al público durante Semana Santa y reforzando el vínculo cultural de Marratxí con su identidad y su entorno.

OCUPACIÓ

Talent Day genera ocupació a Marratxí

El Mallorca Fashion Outlet acollí el II Talent Day, amb més de 100 candidats i autoritats locals. El procés, impulsat conjuntament amb Marratxí Activa, oferí desenes de feines estables i serví per consolidar el compromís municipal amb la formació i la inserció laboral.

OCUPACIÓN

Talent Day genera empleo en Marratxí

Mallorca Fashion Outlet celebró el II Talent Day con más de 100 candidatos y autoridades locales. El proceso, impulsado junto a Marratxí Activa, ofreció decenas de empleos estables, consolidando el compromiso municipal con la formación y la inserción laboral.

Marratxí amb la diversitat: més enllà dels límits

Marratxí con la diversidad: más allá de los límites

Les fundacions i les associacions destinades a millorar la qualitat de vida de les persones amb diversitat funcional són una ajuda imprescindible per al municipi. Per a en Juanma, en Guillermo, en Lorenzo, n'Aina i en Guillem, aconseguir una feina que els motivi a aixecar-se del llit, poder fer activitats quotidianes o sostenir-se en una cadira de rodes són objectius als quals només arriben amb molt d'esforç.

Las fundaciones y asociaciones destinadas a mejorar la calidad de vida de las personas con diversidad funcional son una ayuda imprescindible para el municipio. Para Juanma, Guillermo, Lorenzo, Aina y Guillem, conseguir un trabajo que les motive a levantarse de la cama, poder realizar actividades cotidianas o sostenerse en una silla de ruedas son objetivos a los que solo llegan con mucho esfuerzo.

En Guillermo i la seva història de superació

Guillermo Oliver no pot parlar ni caminar, i la cadira de rodes s'ha convertit en el seu «apèndix», com l'anomena la seva mare, Marga Muñoz, vicepresidenta d'Aspace. Per mor de complicacions durant el part, en Guillermo va patir una sèrie de problemes que, amb el temps, varen conduir al diagnòstic de paràlisi cerebral. Un diagnòstic que va arribar tard per la manca de coneixement d'aquesta patologia que hi havia en aquella època. Aquells anys varen ser molt frustrants per a la família: «Sabíem que li passava alguna cosa, però no quina, i patíem molt», afegeix Muñoz. En Guillermo va arribar a Aspace als quatre anys, cosa que va suposar una vertadera via de salvació per a la seva família.

A la fundació, fa exercicis per millorar la mobilitat, ja que es passa llargues jornades a la cadira. I, gràcies a l'esforç i a la seva tutora, Laura Riero, des de fa quatre anys en Guillermo pot mantenir-s'hi dret, fet que ha permès reduir al màxim possible les subjeccions que tenia a la cadira. Els seus moments preferits són a la piscina. «Submergir-se a l'aigua és un moment d'alliberació per a ell», explica la seva mare. A més, també fa altres activitats, com anar a veure els cavalls o a l'hort multisensorial.

La Fundació Aspace, fundada el març del 1976, es dedica a la cura de persones amb paràlisi cerebral, des de l'atenció primerenca fins a l'edat adulta, per tal de garantir-los una vida plena en tots els àmbits: salut, higiene i oci. Macu Moreno, directora dels Serveis Integrals en la Vida Adulta, explica que «durant la infància, els serveis sanitaris se centren més en teràpies, rehabilitació i cures mèdiques, ja que s'ha de potenciar el desenvolupament dels infants i joves. A partir dels 18-20 anys, aquests serveis es redueixen. Pel que fa als prejudicis, també augmenten amb l'edat. Els infants generen més empatia, mentre que els adults s'enfronten a més barreres físiques i socials».

Guillermo y su historia de superación

Guillermo Oliver no puede hablar ni caminar, y la silla de ruedas se ha convertido en su «apéndice», como la llama su madre, Marga Muñoz, vicepresidenta de Aspace. Por complicaciones durante el parto, Guillermo sufrió una serie de problemas que, con el tiempo, condujeron al diagnóstico de parálisis cerebral. Un diagnóstico que llegó tarde por la falta de conocimiento de esta patología que había en aquella época. Aquellos años fueron muy frustrantes para la familia: «Sabíamos que le pasaba algo, pero no qué, y sufríamos mucho», añade Muñoz. Guillermo llegó a Aspace a los cuatro años, lo que supuso una verdadera vía de salvación para su familia.

En la fundación, hace ejercicios para mejorar la movilidad, ya que pasa largas jornadas en la silla. Y, gracias al esfuerzo y a su tutora, Laura Riero, desde hace cuatro años Guillermo puede mantenerse de pie, hecho que reduce al máximo posible las sujeciones que tenía en la silla. Sus momentos preferidos son en la piscina. «Sumergirse en el agua es un momento de liberación para él», explica su madre. Además, también realiza otras actividades, como ir a ver los caballos o al huerto multisensorial.

La Fundación Aspace, fundada en marzo de 1976, se dedica al cuidado de personas con parálisis cerebral, desde la atención temprana hasta la edad adulta, para garantizarles una vida plena en todos los ámbitos: salud, higiene y ocio. Macu Moreno, directora de Servicios Integrales en la Vida Adulta, explica que «durante la infancia, los servicios sanitarios se centran más en terapias, rehabilitación y cuidados médicos, ya que se debe potenciar el desarrollo de los niños y jóvenes. A partir de los 18-20 años, estos servicios se reducen. En cuanto a los prejuicios, también aumentan con la edad. Los niños generan más empatía, mientras que los adultos se enfrentan a más barreras físicas y sociales».

Juanma, 2025

Treball i constància: el repte de Juanma

En Juanma comença la jornada laboral a les set del matí. És l'encarregat de mantenir les instal·lacions de l'Open Marratxí en perfecte estat. Aquesta és la seva feina des de fa quatre anys. No és, però, la seva primera experiència laboral. Va començar a treballar als setze anys mentre estudiava, ocupant-se de tasques de cuina al centre d'Amadip-Esment de Palmanova durant vuit anys, i a l'aeroport.

En Juanma té dificultats de coordinació i capacitats cognitives diferents, però assegura amb fermesa: «No em consider ni millor ni pitjor que els altres; m'esforço a la feina per poder conservar-la». Va accedir a aquest lloc gràcies a les seves habilitats, especialment per la seva facilitat d'adaptació, i amb el suport de Marga Colom i Climent Gutiérrez, tècnics sociolaborals d'Amadip-Esment, que l'acompanyen durant tot el procés d'inserció laboral. Gutiérrez reconeix que encara que persisteixi l'estigma, la societat és cada vegada més conscient que allò que considerem normal inclou una gran diversitat de realitats». Colom afegeix que l'avanç també es reflecteix en l'àmbit educatiu, en què es detecten millor les necessitats particulars dels infants gràcies a la implicació de les famílies i les escoles.

Amadip-Esment, fundada el 1962, té com a objectiu principal protegir i defensar els drets de persones amb dificultats. L'entitat opera arreu de l'illa de Mallorca. A Marratxí, des del 2008, ofereix un servei d'habitatge i un centre de dia per a més de cinquanta adults amb un alt grau de diversitat intel·lectual. També promou iniciatives culturals, com el projecte Esment-Guies, mitjançant el qual els usuaris duen a terme visites i tallers de fang per als visitants.

Trabajo y constancia: el reto de Juanma

Juanma comienza la jornada laboral a las siete de la mañana. Es el encargado de mantener las instalaciones del Open Marratxí en perfecto estado. Este es su trabajo desde hace cuatro años. No es, sin embargo, su primera experiencia laboral. Comenzó a trabajar a los dieciséis años mientras estudiaba, ocupándose de tareas de cocina en el centro de Amadip-Esment de Palmanova durante ocho años, y en el aeropuerto.

Tiene dificultades de coordinación y capacidades cognitivas diferentes, pero asegura con firmeza: «No me considero ni mejor ni peor que los demás; me esfuerzo en el trabajo para poder conservarlo». Accedió a este puesto gracias a sus habilidades, especialmente por su facilidad de adaptación, y con el apoyo de Marga Colom y Climent Gutiérrez, técnicos sociolaborales de Amadip-Esment, que lo acompañan durante todo el proceso de inserción laboral. Gutiérrez reconoce que aunque persista el estigma, la sociedad es cada vez más consciente de que aquello que consideramos normal incluye una gran diversidad de realidades. Colom añade que el avance también se refleja en el ámbito educativo, en el que se detectan mejor las necesidades particulares de los niños gracias a la implicación de las familias y las escuelas.

Amadip-Esment, fundada en 1962, tiene como objetivo principal proteger y defender los derechos de personas con dificultades. La entidad opera en toda la isla de Mallorca. En Marratxí, desde 2008, ofrece un servicio de vivienda y un centro de día para más de cincuenta adultos con un alto grado de diversidad intelectual. También promueve iniciativas culturales, como el proyecto Esment-Guías, en el que los usuarios llevan a cabo visitas y talleres de barro para los visitantes.

Valenta i creativa: La història d'Aina Pallacer

Aina Pallacer (28 anys) fa cinc anys que forma part de la Fundació ASNIMO. Treballa a mitja jornada al taller de costura del Centre Especial d'Ocupació i participa en els programes Formació i Orientació Laboral (FOL) i Sexualitat, que li donen eines per a la seva vida professional i personal. ASNIMO és un lloc important per a ella, allà va conèixer la seva parella i el seu grup d'amics. N'Aina es descriu com una dona valenta i positiva. En el seu temps lliure, li agrada passejar i pintar amb aquarel·les.

La Fundació ASNIMO s'ha adaptat a les necessitats canviants de la societat i ha incorporat l'atenció a persones amb trastorn de l'espectre autista (TEA) als seus serveis.

Una de les principals lluites de Tolo Márquez, director d'ASNIMO, és la inclusió. «Fa cinquanta anys, quan es comencen a fundar les primeres entitats, les persones amb diversitat funcional eren situades a l'extraradi de les ciutats, lluny de la societat. Ara, amb els nostres tallers i esdeveniments, som part integrant del teixit municipal», explica Márquez.

Valiente y creativa: La historia de Aina Pallacer

Aina Pallacer (28 años) lleva cinco años formando parte de la Fundación ASNIMO. Trabaja a media jornada en el taller de costura del Centro Especial de Empleo y participa en los programas Formación y Orientación Laboral (FOL) y Sexualidad, que le dan herramientas para su vida profesional y personal. ASNIMO es un lugar importante para ella, allí conoció a su pareja y a sus amigos. Aina se describe como una mujer valiente y positiva. En su tiempo libre, le gusta pasear y pintar con acuarelas.

La Fundación ASNIMO se ha adaptado a las necesidades cambiantes de la sociedad y ha incorporado la atención a personas con trastorno del espectro autista (TEA) a sus servicios.

Una de las principales luchas de Tolo Márquez, director de ASNIMO, es la inclusión. «Hace cincuenta años, cuando se comienzan a fundar las primeras entidades, las personas con diversidad funcional se les situaba en el extrarradio de las ciudades, lejos de la sociedad. Ahora, con nuestros talleres y eventos, somos parte integrante del tejido municipal», explica Márquez.

**«La societat és cada vegada més conscient
que allò que consideram normal inclou una
gran diversitat de realitats»**

Tothom té dret a bauxa: el cas de Lorenzo García

En Lorenzo té certes dificultats per fer tasques domèstiques i necessita acompanyament per sortir de casa. Gràcies a Anem Junts, formada el 2023, es reuneix amb els seus amics per anar a fires o a veure el futbol. La seva mare, Emilia Llorenç explica que aquestes activitats el fan sentir valorat i li han permès ampliar el seu cercle social, que anomena afectuosament «els meus nins». «Quan acaba una trobada, ja està impacient per tornar-se a reunir al local de Marratxí», afegeix.

L'equip d'Anem Junts està format per Leta Quert, educadora social; Celeste Portas, integradora social, i Constanza Radis, docent. Les activitats que organitzen inclouen la participació de les famílies i de persones sense dificultats. «Descobreixen altres realitats i interactuen. Per a nosaltres, aquesta és la inclusió real», afegeix Radis.

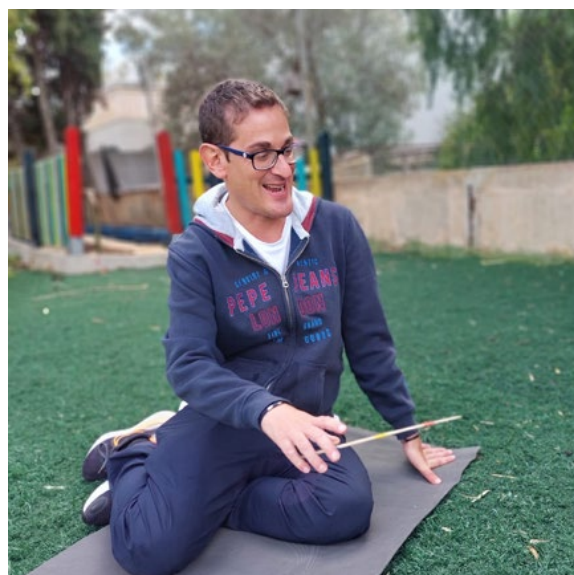
Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), extretes de l'estudi EDAD - Llars 2020, només un 37 % de les persones amb diversitat funcional que viuen totes soles o acompanyades es reuneixen amb amics, coneguts o familiars una o dues vegades a la setmana.

Todo el mundo tiene derecho a divertirse: el caso de Lorenzo García

Lorenzo tiene ciertas dificultades para realizar tareas domésticas y necesita acompañamiento para salir de casa. Gracias a Anem Junts, formada en 2023, se reúne con sus amigos para ir a ferias o a ver el fútbol. Su madre, Emilia Llorenç, explica que estas actividades lo hacen sentir valorado y le han permitido ampliar su círculo social, que llama cariñosamente «mis niños». «Cuando termina un encuentro, ya está impaciente por volver a reunirse en el local de Marratxí», añade.

El equipo de Anem Junts está formado por Leta Quert, educadora social; Celeste Portas, integradora social, y Constanza Radis, docente. Las actividades que organizan incluyen la participación de las familias y de personas sin discapacidad. «Descubren otras realidades e interactúan. Para nosotros, esta es la inclusión real», añade Radis.

Según datos del Instituto Nacional de Estadística (INE), extraídos del estudio EDAD - Hogares 2020, solo un 37 % de las personas con diversidad funcional que viven solas o acompañadas se reúnen con amigos, conocidos o familiares una o dos veces a la semana.

Un lloc per a tothom: la història de Guillem Fullana

Quan tenia 20 anys, Guillem Fullana va quedar en cadira de rodes per un accident de moto, i de sobte, es va haver d'enfrontar a la impossibilitat d'accedir a molts d'espais públics que no estaven adequadament adaptats. Per fer front a aquesta situació, en Guillem va fundar l'any 2010, Mallorca Accessible per a Tothom, una associació que reclama l'eliminació de les barreres arquitectòniques dels municipis de Mallorca, que dificulten l'accés a espais públics a les persones amb mobilitat reduïda. «L'accessibilitat sempre s'ha de parlar amb un to positiu. Des de 1993, he col·laborat en reunions i trobades per donar el meu punt de vista i proposar millores urbanístiques per aconseguir que es compleixin les lleis d'accessibilitat», explica. Tot i això, considera que no és suficient i que s'hi haurien d'invertir més doblers i tenir més empatia per aconseguir la no discriminació.

Un lugar para todos: la historia de Guillem Fullana

Cuando tenía 20 años, Guillem Fullana quedó en silla de ruedas por un accidente de moto, y de repente, tuvo que enfrentarse a la imposibilidad de acceder a muchos espacios públicos que no estaban adecuadamente adaptados. Para hacer frente a esta situación, Guillem fundó en 2010, Mallorca Accesible per a Tothom, una asociación que reclama la eliminación de las barreras arquitectónicas de los municipios de Mallorca, que dificultan el acceso a espacios públicos a las personas con movilidad reducida. «La accesibilidad siempre se debe hablar en un tono positivo. Desde 1993, he colaborado en reuniones y encuentros para dar mi punto de vista y proponer mejoras urbanísticas para conseguir que se cumplan las leyes de accesibilidad», explica. Aun así, considera que no es suficiente y que se deberían invertir más recursos y tener más empatía para lograr la no discriminación.

Aquestes històries són només algunes de les que hem pogut conèixer, però n'hi ha moltes més. Cada una d'aquestes persones lluita per gaudir d'una bona salut i poder passejar sense mirades discriminatòries. Juntament amb les associacions i fundacions, treballen per aconseguir una societat més amable dins la diversitat.

Estas historias son solo algunas de las que hemos podido conocer, pero hay muchas más. Cada una de estas personas lucha por disfrutar de una buena salud y poder pasear sin miradas discriminatorias. Junto con las asociaciones y fundaciones, trabajan para conseguir una sociedad más amable dentro de la diversidad.

MARIA

Millor nota del MIR 2025 de la UIB Mejor nota del MIR 2025 de la UIB

«Les persones que treballen en sanitat acaben suportant el pes dels pacients sense ser conscients de què és el que necessiten elles mateixes.»

L'especial dificultat de l'examen MIR 2025 no va poder resistir-se a les més de deu hores diàries que Maria Úbeda va dedicar a preparar-lo. La futura metgessa, resident a Son Ramonell, va obtenir la millor nota de la tercera promoció de Medicina de la UIB, fet que la va situar entre els nou-cents primers dels tretze mil aspirants que lluitaven per triar la seva plaça somiada.

■

“Las personas que trabajan en sanidad acaban soportando el peso de los pacientes sin ser conscientes de qué es lo que necesitan ellas mismas.”

La especial dificultad del examen MIR 2025 no pudo resistirse a las más de diez horas diarias que Maria Úbeda dedicó a prepararlo. La futura médica, residente en Son Ramonell, obtuvo la mejor nota de la tercera promoción de Medicina de la UIB, lo que la situó entre los novecientos primeros de los trece mil aspirantes que luchaban por elegir su plaza soñada.

ÚBEDA

Va ser una alegría compartida...

Sí, vaig rebre molt de reconeixement, tant per part de la Universitat de les Illes Balears, que em va fer un vídeo, com dels mitjans de comunicació. També em va rebre l'Ajuntament de Marratxí.

Quantes hores vares dedicar a l'estudi durant la carrera i després a la preparació?

Si vas estudiant dia a dia, t'ho pots treure. Jo, durant la carrera, he estudiat, però tampoc hi he dedicat moltes hores perquè jugava a vòlei i tenia les meves aficions. Sí que tots teníem clar que la preparació del MIR era una temporada en què ens havíem de tancar a dedicar-hi hores. Fins i tot podíem arribar a estudiar 10, 11 i 12 hores al dia, depenent de l'etapa.

I amb una nota tan alta se t'obren una infinitat d'oportunitats. Quina especialitat has triat?

Encara no ho tenc gaire clar, però ara mateix estic entre endocrinologia i medicina de família. Tot i això, tir una mica més cap a endocrinologia. Crec que és una especialitat que tindrà molt de pes en el futur, per la diabetes, l'obesitat, la relació amb les hormones..., i encara continua sent una gran desconeguda per a la societat.

Quin consell donaries a l'hora de presentar-se a un examen tan important?

En el cas del MIR saps que cada any tindràs una data d'examen i que et podràs presentar tots els cops que vulguis. D'altra banda, per mi el més important és mantenir-te fort mentalment, són vuit mesos en què has de donar el cent per cent, has d'estar concentrat. Això sí, sempre respectant el descans, el temps d'oci, i confiar que l'acadèmia està formada per guiar-te. I també s'ha de passar gust, perquè jo ara tenc un gran record d'aquesta etapa, encara que no la repetiria.

Fue una alegría compartida...

Sí, recibí mucho reconocimiento, tanto por parte de la Universidad de las Islas Baleares, que me hizo un vídeo, como de los medios de comunicación. También me recibió el Ajuntament de Marratxí..

¿Cuántas horas dedicaste al estudio durante la carrera y luego a la preparación?

Si vas estudiando día a día, te lo puedes sacar. Yo, durante la carrera, estudié, pero tampoco le dediqué muchas horas porque jugaba a vóley y tenía mis aficiones. Sí que todos teníamos claro que la preparación del MIR era una temporada en la que teníamos que encerrarnos a dedicarle horas. Incluso podíamos llegar a estudiar 10, 11 y 12 horas al día, dependiendo de la etapa.

Y con una nota tan alta se te abren una infinidad de oportunidades. ¿Qué especialidad has elegido?

Aún no lo tengo muy claro, pero ahora mismo estoy entre endocrinología y medicina de familia. A pesar de eso, me inclino un poco más hacia endocrinología. Creo que es una especialidad que tendrá mucho peso en el futuro, por la diabetes, la obesidad, la relación con las hormonas..., y todavía sigue siendo una gran desconocida para la sociedad.

¿Qué consejo darías a la hora de presentarse a un examen tan importante?

En el caso del MIR sabes que cada año tendrás una fecha de examen y que te podràs presentar todas las veces que quieras. Por otro lado, para mí lo más importante es mantenerte fuerte mentalmente, son ocho meses en los que tienes que dar el cien por cien, tienes que estar concentrado. Eso sí, siempre respetando el descanso, el tiempo de ocio, y confiar en que la academia está formada para guiarte. Y también se tiene que disfrutar, porque yo ahora tengo un gran recuerdo de esta etapa, aunque no la repetiría..

Parlem de referents femenins...

Sempre s'associa metge a home i infermera a dona. Això per sort està canviant, hi ha molta presència de dones a la nostra facultat, molta, i tenim bon record de les nostres professores d'oftalmologia, otorrinolaringologia, ginecologia... Sense anar més enfora, a ca meva, ma mare és la referent, la que sempre ens empeny.

Poses punt i final a una etapa, en canviaries la narrativa?

No, tot el que he fet cap a bé m'ha ajudat, i cap a malament, m'ha ensenyat. M'imagín que ara hauré d'afrontar nous reptes que no seran un MIR, potser una oposició per tenir plaça fixa. Tots aquests aprenentatges són eines que et serveixen per al teu dia a dia, no només a la feina, sinó també en el teu entorn.

La sanitat pública, necessita canvis?

Jo opín que sí, som defensora de la sanitat pública. Encara no hi estic de tot ficada, consider que s'ha de degenerat la relació metge-pacient. Els pacients han perdut la confiança en els metges, perquè veuen que hi ha llargues llistes d'espera o té cinc minuts per atendre'ls, i, per tant, no poden estar per ells tot el que voldrien. Tot això acaba convertint-se en burn-out (síndrome d'esgotament professional).

Segons un estudi fet per *The British Medical Journal*, les elevades ràtios de suïcidi de metges i metgesses han anat disminuint amb els anys. No obstant això, les xifres continuen sent més altes en el cas de les metgesses. Quin seria el motiu?

A les facultats no ens han explicat per què succeeix, però vaig fer un treball sobre la síndrome d'esgotament professional, que hi està molt relacionat. Crec que passa més en dones per l'estereotip de dona cuidadora. Moltes vegades la persona que estudia o que treballa en sanitat acaba suportant el pes dels pacients sense, a vegades, ser conscient de què és el que necessita un mateix. Et trobes davant una administració que constantment posa traves i uns pacients que cada vegada estan més enfadats, amb motiu, per les circumstàncies que es donen. Doncs sí, podria arribar a entendre aquestes xifres.

És una realitat ignorada...

Tenim la sort que a la carrera de Medicina hi ha quatre o cinc anys de residència, segons l'especialitat, en què estam un poc guiats pels nostres adjunts. Però n'hi ha d'altres, com infermeria, que t'amollen a fer feina i ja t'aclariràs tu tot sol. Així i tot, en cap moment se'ns prepara, als sanitaris, no només als metges, per afrontar el que suposa estar cuidant i tractant constantment la gent. Trob que és una feina que s'hauria d'abordar, perquè no tothom ha nascut sent bon orador, ni sabent transmetre als altres o tenint empatia. ■

Hablemos de referentes femeninos...

Siempre se asocia médico a hombre y enfermera a mujer. Eso, por suerte, está cambiando, hay mucha presencia de mujeres en nuestra facultad, mucha, y tenemos buen recuerdo de nuestras profesoras de oftalmología, otorrinolaringología, ginecología... Sin ir más lejos, en mi casa, mi madre es la referente, la que siempre nos empuja.

Pones punto y final a una etapa, ¿cambiarías la narrativa?

No, todo lo que he hecho para bien me ha ayudado, y para mal, me ha enseñado. Me imagino que ahora tendré que afrontar nuevos retos que no serán un MIR, quizás una oposición para tener plaza fija. Todos estos aprendizajes son herramientas que te sirven para el día a día, no solo en el trabajo, sino también en tu entorno.

¿La sanidad pública necesita cambios?

Yo opino que sí, soy defensora de la sanidad pública. Aún no estoy del todo metida, considero que se ha degenerado la relación médico-paciente. Los pacientes han perdido la confianza en los médicos, porque ven que hay largas listas de espera o tiene 5 minutos para atenderlos, y, por lo tanto, no pueden estar con ellos todo lo que quisieran. Todo esto acaba convirtiéndose en burnout (síndrome de agotamiento profesional).

Según un estudio hecho por *The British Medical Journal*, las elevadas tasas de suicidio de médicos han ido disminuyendo con los años. Sin embargo, las cifras siguen siendo más altas en el caso de las médicas. ¿Cuál sería el motivo?

En la facultad no nos han explicado por qué sucede, pero hice un trabajo sobre el síndrome de agotamiento profesional, que está muy relacionado. Creo que pasa más en mujeres por el estereotipo de mujer cuidadora. Muchas veces la persona que estudia o que trabaja en sanidad acaba soportando el peso de los pacientes sin, a veces, ser consciente de qué es lo que necesita uno mismo. Te encuentras ante una administración que constantemente pone trabas y unos pacientes que cada vez están más enfadados, con motivo, por las circunstancias que se dan. Pues sí, podría llegar a entender esas cifras.

Es una realidad ignorada...

Tenemos la suerte de que en la carrera de Medicina hay cuatro o cinco años de residencia, dependiendo de la especialidad, en los que estamos un poco guiados por nuestros adjuntos. Pero hay otras, como enfermería, que te sueltan a trabajar y ya te aclararás tú solo. Aún así, en ningún momento se nos prepara, a los sanitarios, no solo a los médicos, para afrontar lo que supone estar cuidando y tratando constantemente a la gente. Creo que es un trabajo que se debería abordar, porque no todo el mundo ha nacido siendo buen orador, ni sabiendo comunicar o teniendo empatía. ■

Balanç positiu en la primera fase del nou sistema de recollida selectiva

La implicació ciutadana, imprescindible per a l'èxit de la fase inicial del porta a porta

La col·laboració dels més de 2.000 veïnat de Caülls, es Figuerà-Can Farineta, sa Vinya de Son Verí i Son Verí ha estat clau en l'inici del sistema de recollida selectiva porta a porta, implantat el març de 2025. Aquesta experiència pilot suposa una passa decisiva en la transició cap a un model de residus més sostenible, alineat amb els objectius mediambientals de la Unió Europea.

En el primer mes de funcionament, el sistema ha permès recollir 7.100 kg de residus mitjançant el PaP, incloent-hi 5.860 kg d'envasos, 20.820 kg de matèria orgànica i 1.880 kg de vidre. Tot i que el volum encara és inicial, representa un avanç ferm cap a una gestió més eficient i respectuosa amb l'entorn.

El batle, Jaume Llompart, ha subratllat: «Estam decidits a transformar els nostres hàbits i adaptar-nos als reptes mediambientals del present. Aquest sistema és clau per reduir residus, augmentar la recollida selectiva i complir les directrius europees».

L'Ajuntament destaca la bona acollida veïnal i la importància de la implicació ciutadana per consolidar el projecte. A més dels serveis de recollida, la iniciativa inclou sessions informatives i el repartiment de lots de reciclatge. En els propers mesos, el sistema s'estendrà progressivament a nous nuclis del municipi.

Balance positivo en la primera fase del nuevo sistema de recogida selectiva

La implicación ciudadana, imprescindible para el éxito del porta a porta en su fase inicial

La colaboración de los más de 2.000 vecinos de Es Caülls, Es Figuerà-Can Farineta, Sa Vinya de Son Verí y Son Verí ha sido clave en el arranque del sistema de recogida selectiva porta a porta, implantado en marzo de 2025. Esta experiencia piloto marca un paso decisivo en la transición hacia un modelo de residuos más sostenible, alineado con los objetivos medioambientales de la Unión Europea.

En su primer mes de funcionamiento, el sistema ha permitido recoger 7.100 kg de residuos mediante PaP, incluyendo 5.860 kg de envases, 20.820 kg de materia orgánica y 1.880 kg de vidrio. Aunque el volumen aún es inicial, supone un avance firme hacia una gestión más eficiente y respetuosa con el entorno.

El alcalde, Jaume Llompart, ha subrayado: “Estamos decididos a transformar nuestros hábitos y adaptarnos a los retos medioambientales del presente. Este sistema es clave para reducir residuos, aumentar la recogida selectiva y cumplir con las directrices europeas”.

El Ajuntament destaca la buena acogida vecinal y la importancia de la implicación ciudadana para consolidar el proyecto. Además de los servicios de recogida, la iniciativa incluye sesiones informativas y el reparto de kits de reciclaje. En los próximos meses, el sistema se irá extendiendo progresivamente a nuevos núcleos del municipio.

CULTURA

Biblioteques
de Marratxí

LES BIBLIOTHEQUES RECOMANEN LAS BIBLIOTECAS RECOMIENDAN...

LA BALADA DE HOLT

Kent Haruf.

Una promesa del futbol americà es veu forçat a abandonar el lloc on va créixer per diferents fets que ocorren a la localitat. Anys més tard, el seu retorn desestabilitzarà els fonaments d'un lloc que mai no va oblidar la seva partida. Aquesta és la segona novel·la de les sis que va arribar a publicar Haruf, totes ambientades a Holt, la seva terra natal.

Una promesa del fútbol americano se ve forzado a abandonar el lugar donde creció debido a diversos hechos que ocurren en la localidad. Años más tarde, su regreso desestabilizará los cimientos de un lugar que nunca olvidó su partida. Esta es la segunda novela de las seis que llegó a publicar Haruf, todas ambientadas en Holt, su tierra natal.

LA GRAN FAMÍLIA

Antònia Carré-Pons.

Aquesta història narra la infància de les germanes Rateta i Sió, dues dones que són criades en el negoci familiar: una carnisseria, un fet que marcarà el rumb de la seva vida. Amb els anys, cadascuna triarà un camí diferent, però la malaltia les tornarà a unir. L'autora Antònia Carré-Pons utilitzarà els seus records familiars per narrar les vivències de la novel·la sense evitar l'exageració sentimental.

Esta historia narra la infancia de las hermanas Rateta y Sió, dos mujeres que son criadas en el negocio familiar: una carnicería, un hecho que marcará el rumbo de su vida. Con los años, cada una elegirá un camino diferente, pero la enfermedad las unirá nuevamente. La autora Antònia Carré-Pons utilizará sus recuerdos familiares para narrar las vivencias de la novela sin evitar la exageración sentimental.

TIM

Ray Loriga.

Què passaria si, de sobte, un dia et despertassis i no reconeguessis res del teu voltant, ni tan sols a tu mateix? En aquesta obra, el narrador haurà de reconstruir els records per descobrir qui són Tim i Elisa, les úniques persones que l'uneixen a la realitat. En aquesta història l'autor s'endinsa en una reflexió sobre la identitat i la pertinença a un grup.

¿Qué pasaría si, de repente, un día te despertaras y no reconocieras nada de tu alrededor, ni siquiera a ti mismo? En esta obra, el narrador tendrá que reconstruir los recuerdos para descubrir quiénes son Tim y Elisa, las únicas personas que lo unen a la realidad. En esta historia, el autor se adentra en una reflexión sobre la identidad y la pertenencia a un grupo.

CRESPELLS, PANADES I ROBIOLS

Les taules mallorquines s'umplen de saïm, farina, ous i sucre mentre els adults ensenyen als més petits com s'elabora la rebosteria típica de les festes de Pasqua, emprant la recepta que de segur és heretada dels seus avantpassats, escrita en un paper tacat d'oli que s'ha guardat en un calaixet de generació en generació.

N'hi ha per a tots els gusts. Per als que els agrada més el salat, hi ha panades de carn amb pèsols, només de pèsols, de bacallà, i inclús per als més moderns, de pollastre amb ceba. Per a aquells que són més del dolç, hi ha rubiols de brossat, de confitura, inclús de xocolata.

El pessic que es fa per tancar les panades o els rubiols conté les petjades de cada una de les nostres mans, que s'uneixen per conservar la història i la gastronomia mallorquina. De fet, no es tracta de fer-les perfectes; cada una té la seva pròpia forma, cosa que fa que no n'hi hagi cap d'igual.

Gràcies a tots i totes els que ens heu fet arribar les vostres fotografies fent crespells, rubiols i panades. Aquests retrats formaran part del llegat documental del municipi

Las mesas mallorquinas se llenan de manteca, harina, huevos y azúcar mientras los adultos enseñan a los más pequeños cómo se elabora la repostería típica de las fiestas de Pascua, empleando la receta que seguro es heredada de sus antepasados, escrita en un papel manchado de aceite que se ha guardado en un cajoncillo de generación en generación.

Hay para todos los gustos. Para los que más les gusta el salado, hay panades de carne con guisantes, sólo de guisantes, de bacalao, e incluso para los más modernos, de pollo con cebolla. Para aquellos que son más de dulce, hay rubíols de basura, de mermelada, incluso de chocolate.

El pellizco que se hace para cerrar las panades o los rubíols contiene las huellas de cada una de nuestras manos, que se unen para conservar la historia y la gastronomía mallorquina. De hecho, no se trata de hacerlas perfectas; cada una tiene su propia forma, lo que hace que no haya ninguna igual.

Gracias a todos y todas los que nos ha hecho llegar sus fotografías haciendo crespells, rubíols y panades. Estos retratos formarán parte del legado documental del municipio

RESSÒ SA CABANETA

Quan va sorgir la iniciativa?

Ressò va néixer amb un objectiu inicial molt concret: garantir la continuïtat de la cavalcada dels Reis d'Orient a sa Cabaneta. Quan vàrem veure que aquesta tradició tan estimada pel poble podia perdre's per manca d'organització, un grup de veïns vàrem decidir unir forces per fer-la possible.

Quants de membres sou?

Actualment, som 91 voluntaris, un grup de veïns que estan fent possible que aquest projecte avanci. Dins aquest grup, ja comptam amb 11 dinamitzadors, persones que han assumit el repte d'organitzar i de coordinar activitats dins la comunitat.

Quina és la vostra tasca principal?

Des del naixement de Ressò, hem escoltat les inquietuds i les necessitats que ens han transmès els veïns de sa Cabaneta, i a partir d'aquí hem definit diverses àrees d'actuació. Ens agradaria poder donar resposta a totes amb activitats i esdeveniments, però sabem que partim de zero i que haurem d'anar avançant pas a pas. La nostra capacitat d'acció dependrà del pressupost disponible, del suport d'altres entitats i col·laboradors, i de la implicació dels voluntaris i socis. L'essència de Ressò es basa en la participació activa. No volem només organitzar activitats, sinó que volem que la gent hi participi i s'hi impliqui.

¿Cuándo surgió la iniciativa?

Ressò nació con un objetivo inicial muy concreto: garantizar la continuidad de la cabalgata de Reyes Magos en Sa Cabaneta. Cuando vimos que esta tradición tan apreciada por el pueblo podía perderse por falta de organización, un grupo de vecinos decidimos unir fuerzas para hacerla posible.

¿Cuántos miembros sois?

Actualmente, somos 91 voluntarios, un grupo de vecinos que está haciendo posible que este proyecto avance. Dentro de este grupo, ya contamos con 11 dinamizadores, personas que han asumido el reto de organizar y coordinar actividades dentro de la comunidad.

¿Cuál es vuestra tarea principal?

Desde el nacimiento de Ressò, hemos escuchado las inquietudes y necesidades que nos han transmitido los vecinos de sa Cabaneta, y a partir de aquí hemos definido varias áreas de actuación. Nos gustaría poder dar respuesta a todas con actividades y eventos, pero sabemos que partimos de cero y que tendremos que avanzar paso a paso. Nuestra capacidad de acción dependerá del presupuesto disponible, del apoyo de otras entidades y colaboradores, y de la implicación de los voluntarios y socios. La esencia de Ressò se basa en la participación activa. No queremos solo organizar actividades, sino que queremos que la gente participe y se implique.

✉ hola@ressosacabaneta.org

📷 [@resso_sa_cabaneta](https://www.instagram.com/resso_sa_cabaneta)

Quines iniciatives destacaries de la vostra activitat?

A més d'aquesta tasca de motivació i dinamització, ja hem posat en marxa accions concretes per fer créixer Ressò i donar-nos a conèixer al poble, com la participació a la rua de Marratxí, la celebració del Dia de la Dona amb una jornada especial, la creació d'àrees de dinamització i la captació de nous socis i col·laboradors.

Quins projectes futurs teniu?

Estam treballant en diferents fronts per consolidar Ressò com una agrupació sòlida i activa, tot i que sabem que acabam de començar. Encara no tenim pressupost ni un espai físic fix a sa Cabaneta. Tot i això, volem destacar la bona voluntat i la predisposició de l'Ajuntament, així com el suport i l'oferiment d'altres entitats i agrupacions, que ens estan ajudant a trobar opcions per poder dur a terme les nostres activitats. Per ara, hem recollit les propostes dels dinamitzadors i voluntaris de totes les àrees i treballam per estructurar un calendari d'iniciatives per a aquest 2025 adaptades als recursos de què disposem. ■

¿Qué iniciativas destacaríais de vuestra actividad?

Además de esta tarea de motivación y dinamización, ya hemos puesto en marcha acciones concretas para hacer crecer Ressò y darnos a conocer en el pueblo, como la participación en la cabalgata de Marratxí, la celebración del Día de la Mujer con una jornada especial, la creación de áreas de dinamización y la captación de nuevos socios y colaboradores.

¿Qué proyectos futuros tenéis?

Estamos trabajando en diferentes frentes para consolidar Ressò como una agrupación sòlida y activa, aunque sabemos que acabamos de empezar. Aún no tenemos presupuesto ni un espacio físico fijo en sa Cabaneta. Sin embargo, queremos destacar la buena voluntad y predisposición del Ajuntament, así como el apoyo y la oferta de otras entidades y agrupaciones, que nos están ayudando a encontrar opciones para poder llevar a cabo nuestras actividades. Por ahora, hemos recogido las propuestas de los dinamizadores y voluntarios de todas las áreas y trabajamos para estructurar un calendario de iniciativas para este 2025 adaptadas a los recursos de los que disponemos. ■

Yoga • Pilates • Pàdel • Vòlei • Futbol • Excursions • Jocs

Escapada esportiva en família

**Del 16
al 18
de maig**

De divendres vespre
a diumenge migdia

Pack tot inclòs 196€

2 vespres en règim de tot inclòs + activitats
* taxes no inclòs

Descomptes

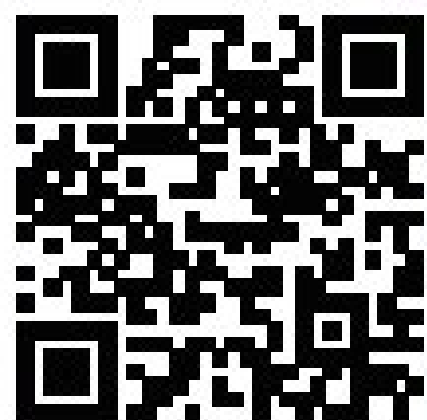
3r i 4t adult	40%
Nins amb 2 adults fins a 6 anys	gratis
Nins amb 2 adults de 7 a 14 anys	80%

Iberostar Waves Cala Barca 4*

Inscripcions

velovlajes@ublicosports.com
971432233

Més info:

Ajuntament
de Marratxí

